

ВИХОВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

Сучасне українське суспільство перебуває на складному етапі розбудови нашої держави. Україні потрібні активні, ініціативні, творчі, повні нових ідей люди, які будуть робити все для того, щоб вивести нашу країну на передовий рівень. Творча особистість зокрема розвивається у процесі естетичного виховання, тоді, коли людина займається художньо-творчою діяльністю.

Існують різноманітні визначення поняття творчості, творчої діяльності та творчої особистості. Зокрема, С. Сисоєва ці поняття визначає так:

Творча особистість – це індивід, який володіє високим рівнем знань, потягом до нового, оригінального, який вміє відкинути звичайне, шаблонне.

Творча здібність – це вміння, а також можливості творчо виконувати якусь роботу, справляти якісь дії, спрямовані на конкретний результат для поліпшення чого-небудь або кого-небудь.

Творчі можливості – якості і здібності, вміння і особливості мотиваційної сфери учнів, що розвиваються і ведуть до формування творчої особистості, розкриття потенційних можливостей кожної дитини.

Творчий інтерес – увага, викликана чимось значним, принадним, цікавим, таким, що спонукає до самостійної творчої діяльності, результатом якої є відкриття чогось нового, вирішення якоїсь проблеми [3, 118-119].

Спираючись на дослідження С. Сисоєвої, можемо назвати такі здібності творчої особистості: проблемне бачення; здібності до висування гіпотез, оригінальних ідей; здатність до виявлення протиріч; уміння аналізувати, інтегрувати та синтезувати інформацію; пошуково-перетворювальний стиль мислення; здатність до міжособистісного спілкування; здатність до дослідницької діяльності; дивергентність мислення тощо [3, 114-115].

Поняття обдарованості і творчості взаємопов'язані: спрямованість на творчість є виразною ознакою обдарованості, а обдарованість завжди виявляє себе в певній сфері творчої діяльності. Сутність і специфіка творчості узагальнено відображається двома ознаками: перетворення явищ, речей процесів дійсності або їх образів; новизна, оригінальність ідей. Стосовно учнівської творчості новизна продукту діяльності може мати не тільки об'єктивний, а й суб'єктивний характер [3, 116].

Розвиток хореографічної обдарованості – багатогранний процес, що здійснюється на основі природних задатків та умов навчання і виховання, набуття спеціальних умінь. Хореографічна діяльність є одним із видів художньо-творчої діяльності. Художній образ у хореографії створюється на основі моторної координації, динаміки рухів, пластичності, гармонійності,

диференційованості, ритмічності тощо [1, 42].

Однією з методик хореографічного виховання, яка створена саме для розвитку учнів і враховує як дійову, так і осмислювальну сторони хореографії, є методика із застосуванням діалого-культурологічного підходу [2, 28]. Також застосовуються різноманітні творчі завдання на уроках хореографії: тренувальні вправи та ігри на розвиток уяви, імпровізації на вільну та на задану тему тощо.

Хореографічне мистецтво – це синкретичний вид мистецтва, у якому гармонійно поєднані усі його види: танцювальне, театральне, музичне, образотворче. Тому, на нашу думку, творча особистість якнайкраще розвивається саме завдяки танцю. Адже людина, яка танцює, – вільна і щаслива, повна цікавих ідей і життєвої енергії для нових звершень у своєму житті та житті всього суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Васильєва О., Поклад І. Розвиток творчої особистості дитини в хореографічній діяльності / Оксана Васильєва // Мистецтво та освіта. – 2002. – № 2. – С. 42.
2. Морозовська Т. Хореографічне виховання як складова загальної освіти / Тетяна Морозовська // Рідна школа. – 2002. – № 8-9. – С. 25-28.
3. Пехота О. Освітні технології / Пехота О. – К.: Видавництво А.С.К., 2003. – С. 109-126.